

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Sosnowska

Protokolant: Małgorzata Kwasigroch

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-O. w G. – nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21.10.2016 r.

sprawy:

S. W. (W.) , syna J. i A. z domu F., urodzonego w dniu (...) w G.

oskarżonego o to, że:

w dniu 01.06.2016 r. w G., w celu utrzymania się w posiadaniu uprzednio zabranej butelki wódki (...) o pojemności 0,7 l i wartości 33,99 zł ze sklepu (...), bezpośrednio po dokonaniu kradzieży użył przemocy poprzez uderzenie pięścią w okolicę klatki piersiowej oraz szarpanie pracownika w/w sklepu (...), czym spowodował u niego powierzchowny uraz klatki piersiowej, powodując rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni, czym działał na szkodę G. G. oraz spółki z o.o. (...)

tj. o przestępstwo z art. 281 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I. oskarżonego S. W. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu aktem oskarżenia, stanowiącego występki kwalifikowany z art. 281 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to przy zastosowaniu art. 11 § 3 kk na podstawie art. 281 kk wymierza oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 13.06.2016 r. do dnia 26.07.2016 r., przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jako równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058 ze zm.) oraz § 14 ust. 2 pkt 3, § 16, § 19 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata M. F. kwotę 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych 60/100) brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu;

IV. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 624 § 1 kpk, art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, w tym opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd w oparciu o zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy, na podstawie art. 423 § 1a kpk ograniczając zakres uzasadnienia do części wyroku dotyczących rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu, orzeczonych wobec oskarżonego S. W., zważył co następuje:

Uznając oskarżonego S. W. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 281 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, Sąd – przy zastosowaniu art. 11 § 3 kk - na podstawie art. 281 kk wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu wymierzona kary jest odpowiednia i stosownie do treści art. 53 § 1 kk jej rozmiar nie przekracza stopnia winy oskarżonego i uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, a ponadto pozwoli na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych w odniesieniu do oskarżonego, jak również na spełnienie potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając oskarżonemu karę za przypisane mu przestępstwo, Sąd uwzględnił wszelkie okoliczności, jakie nakazuje brać pod uwagę art. 53 § 1 k.k.. W myśl tego przepisu, Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zgodnie z art. 115 § 2 kk przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu Sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Ponadto Sąd miał na względzie, że § 2 artykułu 53 kk wskazuje, iż wymierzając karę Sąd uwzględnia m.in. motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Zaznaczyć przy tym należy, iż przestępstwo kwalifikowane z art. 281 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od roku do lat 10.

Wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności odpowiada dolnej granicy ustawowego zagrożenia, w związku z czym kary tej nie można uznać za nadmiernie surową.

Sąd jako okoliczności łagodzące potraktował przyznanie się oskarżonego do winy oraz młody wiek oskarżonego.

Jako okoliczność obciążającą przy określaniu sądowego wymiaru kar Sąd wziął natomiast pod uwagę przede wszystkim uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwo podobne. Nadmienić należy, iż uprzednio wymierzona oskarżonemu kara, tym bardziej kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, okazała się nieskuteczna, skoro oskarżony powrócił na drogę przestępstwa. Sąd miał na uwadze również okoliczności popełnienia przestępstwa – oskarżony działał pod wpływem alkoholu, bez większego zastanowienia, bez wahania, atakując pracownika sklepu. Wprawdzie co do zasady jako okoliczność obciążającą traktuje się wyrachowany i zaplanowany sposób działania, ale w ocenie Sądu sposób, w jaki oskarżony zachował się w niniejszej sprawie, wskazuje na jego wysoce lekceważący stosunek do porządku prawnego i gotowość do naruszania podstawowych, obowiązujących norm prawnych i społecznych przy nadarzającej się okazji i to bez refleksji i zastanowienia nad skutkami swojego postępowania. Jako okoliczność obciążającą Sąd także potraktował rodzaj naruszonych dóbr, jakimi są zdrowie innej osoby oraz cudze mienie, a także działanie z niskich pobudek, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej – oskarżony dopuścił się kradzieży rozbójniczej w celu wejścia w posiadanie butelki wódki.

Sąd, po analizie przesłanek zawartych w art. 69 § 1 k.k. doszedł do wniosku, iż brak jest podstaw do warunkowego zawieszenia oskarżonemu wymierzonej mu kary pozbawienia wolności. Wskazać bowiem trzeba, iż warunkowe

zawieszenie wykonania kary możliwe jest jedynie w odniesieniu do sprawcy, który w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności. Taka sytuacja nie zachodzi w niniejszej sprawie, albowiem S. W. był uprzednio karany za przestępstwo z art. 278 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, przy czym w dacie popełnienia czynu będącego przedmiotem niniejszego postępowania okres próby jeszcze nie upłynął.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego \ w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 13.06.2016 r. do dnia 26.07.2016 r., przyjmując – stosownie do treści art. 63 §1 kk – jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jako równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Sąd orzekł również o kosztach procesu. Przede wszystkim na mocy stosownych przepisów zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata M. F. kwotę 885,60 zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu. Orzekając w kwestii kosztów procesu Sąd, mimo wydania wyroku skazującego, na podstawie stosownych przepisów zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, w tym opłaty. Sąd orzekając w tym przedmiocie miał na uwadze ciężką sytuację majątkową oskarżonego, w tym prognozowane przebywanie w warunkach penitencjarnych, wobec czego ich uiszczenie byłoby dla oskarżonego nadmiernie uciążliwe.